НОВИНКИ.

В дволітну річницю.

В пятницю, дня 28. липня минув другий рік війни. Дотепер европейська війна коштуэ 55. міліярдів долярів. Поодинокі держави видали (в долярах):

Велика Британія (з кольоніями)	13.000,000.000
Бельгія	500,000.000
Франція	8,500,000.000
Росія	11,500,000.000
Сербія	350,000.000
Італія	2,500,000.000
Португалія	100,000.000
Чорногора	10,000.000
Японія	небогато.

Загальна сума видатків аліянтів — — — — — 36,960,000.000

Німеччина	12,000,000.000
Австро-Угорщина	6,000,000.000
Болгарія	150,000.000
Туреччина	600,000.000

Загальна сума видатків осеред них держав — — 18,750,000.000

Доси померло в Ню Йорку 682 дітий на параліж.

В Ню Йорку разом дотепер померло 682 дітий, а захоріло 3.260.

Тепер головне огнище пошести перенесло ся з Бруклина до Менгетен. Більше як 500 родин, які хотіли опустити місто разом з дітьми, зістали задержані на двірцях і приневолені до повороту. Ніяка дитина понизше 16 літ не може опустити міста.

29-літний полісмен, Мих. Ф. Лідж також впав жертвою сеї недуги. Се э дальший доказ, що та пошесть не ограничить ся тільки на самі дорослі на неї западають.

Російські війска в Румунії.

Послідними часами дуже часто трафляло ся таке, що поменьші відділи російського війска — через помилку — заэдно переступали румунську границю. Особливо се діяло ся тоді, коли вели ся бої на буковинсько-румунській граници. Ті відділи румунське війско розоружувало й інтернувало. Та до сьогож не прикладано більшого значіня.

Але послідними часами стало ся повторяти таке, що більші російські відділи — (говорять про відділи від 2.000 до 4.000 салдатів) — перейшли румунську границю і обсадили місцевість Маморніцу. Се викликало в цілім окрузї велике занепокоэнэ. На вість про се король вернув ся поспішно до резиденції і скликав раду міністрів. Порішено проти того нарушеня границї внести рішучий протест. Рівночасно вислано до російського команданта, ґенерала Келлэра, румунського офіцира з тим, щоб вказати йому, що він находить ся на румунській землї. Коли се стало ся, ґенерал Келлэр заявив, що він зовсім не дістав приказу переходити румунської границї, що се все стало ся через помилку і що він сейчас уступить ся відтам. І се стало ся в короткім часї.

Наслідком находу російського війска на Румунію стали кружляти всілякі поголоски. Та найімовірнійшою з усіх э та, що російський ґенерал хотів в сей спосіб напасти на австрійське війско, яке тоді стояло ще коло Бояна, на Буковині і в сей спосіб пробував, чи йому не вдасть ся часами покористуватись румунською територією для своїх цілий.

Штучні носи.

Ніщо не поганить так чоловіка, як покаліченэ або страта шляхотного орґану нюху, то э носа. Але ось війна принесла зі собою якраз дуже численні випадки страти носа. Се спонукало лікарів до пильної праці надтим, щоби якось зарадити покаліченим, і тепер лікар др. Цінсер у фаховім медичнім органі подав спосіб, як споряджувати штучні носи. Отже насамперед роблять бракуючий ніс з глини або воску і коли він придаэть ся до лиця, обливають його ґіпсом та роблять форму до відливу властивого носа. В сю форму вливаэть ся нарочно зладжена маса, якої головною складовою частю э желятина. Її фарбують відповідними красками. Масу ту топить ся в горячій воді і вливаэть ся в приготовану з ґіпсу форму. Коли вона застигне, э готовий ніс, який відповідно причіплюэ ся до лиця. Розуміэть ся, що такий штучний ніс своэю краскою не може ніколи зійти ся з природною краскою лиця і людської шкіри. Тому то його і найблизшу околицю лиця довкола штучного носа треба заэдно запудровувати відповідним порошком. Хорі вчать ся дуже скоро робити самі для себе штучні носи.

ALBERTA COLLEGE North

Школа для хлопців і дівчат для молодих мущин і женьщин.

ОТВИРАЭ СЕГО РОКУ СПЕЦИЯЛЬНУ КЛЯСУ ДЛЯ МОЛОДЦІВ І ДІВЧАТ НЕ ВОЛОДІЮЧИХ АНҐЛІЙСКОЮ МОВОЮ.

Дуже за низькою оплатою даєсь борт, помешкане, пране і науку.

В торік в нашій Каледж було 66. молодців, що вчились анґ. мови.

В нас можна брати курси науки публичної школи як і гай-скул.

Наука розпочинаєсь на 5-го вересня.

ПО БЛИЗШІ ІНФОРМАЦИИ ГОЛОСІТЬ СЯ ДО:

F. S. McCALL B. A.

Principal Alberta College-North.
10041. -- 101. Str.
EDMONTON, ALBERTA.

В Норвеґії заказано продавати горівку.

В цїлій Норвеґії видано заказ продавати і вироблювати горівку. Таксамо видано заказ привозити із загранициї горівку, пиво, вино і всякі инші горячі напитки. Право се відразу стало обовязуючим.

Слава, Альта.

ДЛЯ КОГО ДРУКОВАНИЙ "НОВИЙ ЗАКОН ТВЕРЕЗОСТИ?"

На днях появив ся памфлэт в справі **"Нового Акту Тверезости."** Згаданий памфлэт друкований для Українців в Альберті на **"кацапскім язиченію"** який дуже тяжко зрозуміти Росиянинови а не то Українцеви. Дивним оно э, що кацапи робили минувшого року проти тверезости а сего року вже й памфлэт друкують для тверезих. Недавно ми дістали споре число сего Акту для роздачі поміж Українців, **який завертаэмо туда, з відки прийшов.** Так само повинні зробити зі згаданим памфлэтом і всї инші Українці котрі його отримали.

Ми звертаэмось до: Алберта Темперенс і Морал Реформ Ліґи, щоб вглянула в справу і постаралась, щоб для Українців був надрукований "Закон Тверезости" на **українській мові,** бо лише в сей спосіб наш нарід зможе познакомити ся добре з Новим Законом Тверезости і його виповнити.

Волод. Плавлюк.
А. Вільчиньский.

— ЧИ ВИ Э ВЖЕ — ПЕРЕДПЛАТНИКОМ "КАНАДИЙЦЯ",

Ладованэ гармат на воэннім кораблі.

[redacted]

„Канадиець“
Релігійно-моральний
ТИЖДНЕВНИК.
Передплата на рік лише $1.

Канадиєць
THE CANADIAN

„THE CANADIAN“
10336 -- 96 ST.
Edmonton, -- Alberta.
Advertising rates furnished on application.
All kinds of job printing done.

РІК V. Ч. 31. EDMONTON, 16. OF AUGUST. 1916. VOL. V. No. 31.

Італійці здобули Горицию.

Росияни заняли Станиславів і острілюють Галич.

Англійці і Французи очищують далі Францию з Німців.

Росияни здобули Станиславів.

Петроград, 12. серп. — По завзятій борбі під Тисьменицею ми розбили австрійські війска і заняли Станіславів, при чім попало в наші руки 8.000 австр. жовнірів в полон.

Петроград 13. серп. — Всі австр. зимові окопи між Тарнополем а Бучачом ми нині здобули, відпираючи австр. війска в сїй околиці далї на захід.

Росияни забрали Маріямполь коло Галича.

Петроград, 14. серп. — Наші війска заняли нині місточко Мариямполь і загрожують Галичови, який від Мариямполя ми досягаэмо своїми гарматами.

По здобутю Галича, дорога до Львова буде отворена.

Французи здобули трету німецку лінію на довжинї 4 миль.

Париж, 12. серп. — На північ від ріки Сомми коло Гардикур наші війска по завзятім наступі здобули третолінійні нім. окопи на довжині 6 кільометр. (около 4 миль). Всякі змаганя нїм. протинаступу, щоб викинути нас з новозанятих позиций, ми відбили дуже кроваво.

Париж, 13. серп. — В околицях Вердуна по завзятім рукопашнім бою ми знова поступили вперед. В сїй околиці шалїэ страшна канонада, однак Німці не пробують більше робити нападів піхотою.

Італійці здобули Горицию.

Рим, 11. серп. — Нині наші хоробрі війска заняли Горицию і здобули поверх 15.000 австр. жовнірів і много военних материялів.

О Горицию Італійці вели страшну борбу від початку війни, бо Гориция се ключ до найбільшого австр. порту Тріэсту.

Бобрінський міністром.

З Петрограду звіщають, що графа Бобрінського іменовано міністром рільництва в кабінетї Штюрмера на місце уступившого Наумова.

Бобрінський як звісно, э одним з головних провідників московського реакційного дворянства (шляхти). Підчас окупації Галичини він був губернатором.

Боротьба шалїэ зі страшною силою.

Париж, 12. серпня. — Боротьба довкола Вердену шалїэ зі страшною силою. Вона все ще ведеть ся о посїданэ села Флэрі і форту Тіомон. Та всї змаганя ворога викинути нас і здобутих нами становищ не повели ся. Ми відбили не тільки всї протинаступи ворога, але сильний наш наступ віддав нам другий раз в руки форт Тіомон і ми його держимо сильно, мимо того, що ворог кількома приступами намагав ся нам його видерти.

Нові условя мира.

Англійський премiэр Есквіт у дискусії над економічним положенэм союзників подав у парляменті такі условя мира:

1.) Відбудова і відшкодованэ Бельгії.

2.) Відбудова (політично) Сербії. Австрія і Німеччина маэ заплатити заподіяні шкоди.

3.) Зворот займлених земель Франциї і винагорода за шкоди.

4.) Опорожненэ всіх займлених земель Росії і винагороду за шкоду.

Коломия опустїла.

Петроградська часопись "Рускія Вэдомостї" доносить, що Коломия маэ вигляд вимершого міста. З 42.000 населеня остало ся в містї лише 1.010 душ, а і решта покинула місто зі страху перед російськими війсками. Австрійські війска віддали місто без боротьби. Зелїзничий дворець знищений.

З волиньских вістий.

В луцькім окрузї Австрійці забрали всі коні зі собою. В селї остало лише 5 штук.

Селянам забрано домашні знаряди, головно зелїзні машини. Велика недостача робітників.

Чорногора вимираэ.

До Атен прибув грецький купець э Чорногори. Він оповідаэ неімовірні річи, що майже все населенэ Чорногори живить ся травою і корінями ростин. Австрійці на тиждень дають 150 — 200 грамів (третину американського фунта) хліба на одну особу. Але і того мешканці не одержують правильно. Особливо до віддалених гірських осель рідко коли що приходить. Пошесні недуги страшно поширились.

Біда в Сирії.

В Сирії (турецька країна, де Багдад і славна Кут-ель Амара, більше на захід) страшна біда. Мешканці гинуть від переслїдувань Турків і від голоду. До пятьдесять тисяч людий, як доносить американське посольство — не маэ куска хліба.

Як відомо, Турки масами різали Вірменів, а тепер по утраті Вірменії переслідують инші поневолені народи.

Послідні вісти з Галичини.

Петроград, 14. серпня. — Нині наші війска посунулись далї на захід і здобули Тустобію на північний захід від Дністра і здобули велике число плінників.

Досї від 1. черв. ми взяли в полон пів міліона австр. жовнірів.

Мороз не пошкодив.

В цїлій майже Алберті, минувшого тижня дав ся чути мороз. В Едмонтоні показував термометер 32 Фаренгайта, то э як раз при точці мерзненя.

В околицях Едм. був дещо сильнійший і пошкодив ярині.

Найсильнійше дав ся чути коло Лойдмінстер бо дійшов аж до 6 степ. морозу і понищив мягку ярину і дещо пізному збіжу. По иньших місцях пошкодив головно ярині.

Здаэсь, що найбільшої шкоди наробив мороз в околицях Лемонту, над сійонарскою зелізницею, яких 30 миль від Едм.

ГОЛОД В НІМЕЧЧИНІ.

Через війну в Німеччині пануэ великий голод. Міске бідне населенэ собі не варить їди, а купуэ від кухні, яка іде улицею і розпродуэ вже зварену їду.

Виходить в середу кождого тижня

Передплата на рік виносить . . . . $ 1.

АДРЕС:

THE CANADIAN

10336--96 ST. EDMONTON, ALTA.

Редакция приниамэ всякі оголошеня по умірковaній ціні; по близші інформациї пишіть до Редакциї.

За зміст оголошень, поміщених в "Канадийци", Редакция не відповідаэ.

Рукописий, присланих до Редакциї, не звертаэ ся.

Передруки в иньших часописях дозволені тільки за поданэм жерела.

Містимо всякі дописи — відносячі ся до житя — бутя нашого народу в Канаді. Дописий з нападами на поодинокі особи не містимо — хибаб они мали загальне значінэ.

В ЧИМ РІЖНИТЬ СЯ КАТОЛИЦЬКА БІБЛІЯ ВІД НАУКИ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ?

(Конець)

Католицька церков учить, що Христос дав право її священикам відпускати гріхи.

В католицькій Эвангелиї читаэмо так: "Но щоби ви знали, що Син чоловічий маэ власть на земли отпускати гріхи." (Мат. 9:6.) Тут Христос показуэ сам на себе, що лиш Він сам маэ власть відпускати гріхи. Про власть своїх апостолів тут ні словом не згадуэ. Та однак пізнійше Христос був дав і апостолам власть відпускати провини зроблені супроти їх власних осіб, а не гріхи зроблені супроти Бога. Апостоли і дальше так розуміли, що лиш сам Бог може відпускати. Так тому розумів апостол Петро, коли промовляючи до чоловіка согрішившого проти самого Бога, каже так: "Покай ся отже в тій твоїй злобі і моли ся Богу; може бути, що отпустить тобі той помисл твого серця." (Діян. 8:22.)

Позаяк тут Петро мав до діла з гріхом, який був учинений проти самого Бога, тому Петро не знаэ чи той гріх Бог відпустить і лишень в сумніві даэ раду тому чоловікови. Колиб Петро апостол мав властє відпускати гріхи, то не був би сказав ті слова: "Може бути, що отпустить тобі (Бог). Ось нова ріжниця в науці католицької церкви і католицької Біблії.

В Эвангелиї Марка 2:7., так читаэмо, "Хто може відпускати гріхи кромі одного, Бога?" Дальше так говорить ап. Петро: "Нема бо иньшого імена (окрім Христа) під небом даного людям, котрим они мали би спасти ся." Ось ясно сказано в католицькій Біблії, що окрім Христа нема иньшого способу, як би можна спасти ся. Тут знова дуже ріжнить ся наука католицької церкви і католицької Біблії. Католицька церков каже, що богато сьвятих э в католицькій церкві, котрі помагають вірним католикам до неба дістатись, а католицька Біблія каже, що лиш імя эсть дане для спасення віруючим, а то імя э сам Христос. Наука Біблії походить від Бога а наука католицької церкви походить від папів і других сьвящеників, се значить, від грішних людий.

Тут знова треба нам знати про слова, які був промовив апостол Петро перед сьвященикамн і ми їх знаходимо так записані в католицькій Біблії: "Більше треба слухати Бога, як людей". (Дія. 5:29.) Отже, хто слухаэ противної науки, папи, той не э послідувателем науки апостола Петра. Папа бо каже себе слухати а апостол Петро каже слухати самого Бога. Ось ясна ріжниця. Хиба той не зрозуміэ, що вже явно не хоче розуміти правду. Та хто готов сам переконатись і шукати правду, то без сумніву знайде її. Христос каже: "Шукайте, то і знайдете." Мт. 7:7.

В цілім католицькім Новім Завіті не знаходимо, щоб котрий апостол на місци Божім відпускав кому другому гріхи.

Католицька церков, кажуть попи, ніколи не зміняэ ся. Ану пригляньмо ся троха близше тій церкві і побачимо, чи справді она не зміняэся.

На Лятиранськім Соборі під проводом папи Інокентия III., приказано ушну сповідь і нарікали декотрі сьвященики, що ані десята часть католиків не ходить до сповіди. Отже до того часу, що найменьше не було примусової сповіди а на тім Синоді католицька церков змінила ся і установила примушувати людий до сповіди. Отже, чи справді католицька церков не зміняэ ся? Колиб так ті перші Отці церкви встали з гробу і колиб католики приказали їм служити свою службу божу ніся теперішних форм, то ні оден би з них не знав тих форм і не розумів би їх ані тілько, як розуміэ простий хлоп римо-католик службу божу, відправляну в мертвій латинській мові. А колиб прийшов так сам Христос, то Він певно зробив би з римською церквою той самий порядок, який зробив був в храмі эрусалимськім, коли вигнав торгуючих сьвящеників і їх спільників з храму.

Дальше прихильники папи Пія IX., проголосили його 1870 року за неомильного. Отже до того часу не узнавали папу за неомильного. Тут э питанэ, котрі католики мають правду, чи ті, що жили перед 1870 р., котрі не вірили в непомильність папи, або ті католики, що по 1870 р. стали вірувати в непомильність папи? Тут кождий бачить, що католицька церков не лиш, що зміняэ ся в декотрих малих річах, та она зміняэ ся в дуже важних річах. Давна католицька церков вірила, що кождий чоловік э лиш чоловіком і тому э помильний. Пізнійша католицька церков розширила науку поміж своїх вірних, що всі люди суть помильні окрім одного папи — Італійця в Римі. Ті пізнійші католики зробили собі з того непомильного Італійця, божка, бють перед ним поклони, цілують його ноги, заосмотрують його сріблом і золотом. щоб мав за що добре жити. Послухайте, що каже апостол Петро; сей стих також беру з католицької Біблії, він э записаний в Діянях сьв. ап. 3:6. Петер же сказав, "срібла і золота не маю."

Коли апостол Петро мав їжу і одежу, то тим він вдовольняв ся. А котрий папа був задоволений з самої їжи і одежи?! Чи не давали они розливати дуже часто невинну кров, щоб так добитись до богатства і слави того сьвіта? Чи не був сказав папа творителеви його статуї: не давай мені до руки книжку, а радше дай мені в руку меч, я бо не э студент книг, я э борець."

Католицька церков без милосердія завела своїх вірних в надіях і увела їх у велику обману. Апостол Павло був перестерігав вірнихХристової церкви, перед чоловіком, який мав прийти на сьвіт і обманити їх великою обманою. В католицькій Біблії читаэмо так:

"Най вас ніхто не зводить жадним способом, поки не прийде перше одступленэ, і не откриэть ся чоловік гріха, син погибели. Котрий противить і виносить ся надто все, що називають Богом, або сьвятинею, так що в церкві Божій сяде он як Бог, і буде видавати себе за бога." Сол. 2:3-4.

Колиб католики не були так страшно занедбали читанэ Слова Божого, то не були би ся дали завести чоловікови, котрий сідаэ в хмарі божім в Римі, і показуэ себе, що з яко бог.

Також було би довідали ся, що від того чоловіка мусить прийти відступленэ. Ми знаэмо, що вже э велике відступленэ від папи і його науки. Сам італійський народ вже прийшов розуму, і загально відступив від папи і його церкви.

Пару день тому я говорив з одним Італійцем, а коли ми зайшли в бесіду о папі, то він став собі кпити з него і називав його антихристом і каже: "Не мало закпили собі з папи Эвангелики, коли поставили перед самим ватиканом чудову будову, котра мало що не дорівнюэ самому ватиканови. О, каже він, "сей протестатський будинок э терном в оці папи, кільки бо раз подивить ся на него через вікна ватикану, то му волосэ зі страху перед эвангеликами на голові стаэ. Та вже звязані його руки і не може їм шкодити. Колись то переслідував їх, по чужих містах давав вішати і різати їх, так, що великі ріки плили згущені невинною кровю. А тепер ті ненавиджені Эвангелики стали перед його очима без страху і бють його, та не киями, прошивають його серце, та не кулями, тнуть його до самої кости, та не мечом. Они роблять се і завдають рани папі і його системі, Словом Божим, про котре каже апостол Павло: "Бо слово Боже і успішне, і острійше от кождого меча з обох боків острого, і проникаэ аж до розділеня душі і духа, составів і мозгів, і розпізнаэ замисли і думки серця." Эвр. 4:12.

ЧИСТИХ 6. ЛОТІВ В ПОРТЕДЖ ЛА ПРЕРІ.

Сих 6 чистих лотів в Портедж Ла Прері, які суть близько в місті і близько шапів, про дам дуже а дуже тано або заміняю за що небудь пожиточного на фармі.

Эсли хочете купити або защо заміняти пишіть до:

The Canadian

10336 -- 96 Str.

Edmonton, Alberta.

РІЧНИКИ "КАНАДИЙЦЯ".

Хто хоче може купити в редакциї "Канадийця" річники з 1914 — 1915 року.

Неоправлені	**0.75.**
Оправлені	**1.75.**

Гроші просить ся надсилати через **Постал—нот,** або **одноцентовими стемплями.**

ЧИТАННЯ НА НЕДІЛЮ.

"ОСЬ ОБЕРТАЭМОСЬ ДО ПОГАН."

Діян. 13:13-52.

"Я поставив тебе сьвітлом поганам, щоб був ти на спасенэ до краю землі." Діян. 13:47.)

Пустивши ся ж із Пафи ті, що круг Павла, прийшли в Пергию Панфильску; Йоан же, відлучившись від них, вернувсь у Эрусалим.

Вониж, перейшовши з Пергиї, прибули в Антиохию Писидийську, і ввійшовши в школу субітнього дня, посідали.

Як же прочитано з закону та пророків, післала старшина шкільна до них, говорячи: Мужі брати, коли маэте слово утішення до людей, то промовте.

Як же виходили вони з школи, просили їх погане, щоб і другої суботи говорили слова сі.

Ученики ж сповнились радощами та сьвятим Духом.

Апостоли в Антіохиї Писидийскій.

Ті, що круг Павла. Тут вже завважуэмо Павла як проводира. Коли Павло і Варнава виїздили з Антіохиї на Кипр, то історія згадуэ на першім місци Варнаву, а потім Павла. Колиж Павло перед старостою Сергіэм погромив чарівника і навернув Сергія, від тої хвилї Павло виступаэ як провідник цілої місиї між поганами. Із Пафи — коли відплили з Пафи. Пергия Панфильска.. Апостоли відплили на опівнічний захід до Пергиї, столичного міста Панфилиї. Пергія лежала на полудневім березї Малої Азиї, майже в половині полудневого прибережа. Панфилія була густо заселена. Она була центром між всходом, а заходом. Жили там рівнож всякі народи. Історія апостольских подій не каже, чи сим разом почато в Пергиї яку місийну роботу, але відтак, коли вертали знова через Пергію то вже проповідували і там (Діян. 15:25). Йоан же вернувсь у Эрусалим. Се був Йоан Марко, той самий, що написав друге (Эвангелиэ від Марка.) Нема сказано, чому він відлучив ся і вернув до Эрусалиму, але знаэмо, що Павло не був вдоволений з того (Діян. 15:38.) Э причини здогадуватись, що Йоан вернув до Эрусалима; задля своэї матери. Однак можливо, що вернув він тому, що бачив великі трудности, з якими скрізь, а головно в Панфилії стрічались апостоли. Однак перший здогад більш правдоподібний, бо читаэмо, що відтак Марко вже був готовий знова іти на місіонарську роботу (Діян. 15:37-40). Павло говорить в листі до Кол. 4:10 і в листі до Тим. 4:11.

Антіохія Писидийска — се місто лежало яких сто миль на північ від Пергиї. Загально думають, що в часі сеї подорожи Павло попав був в руки розбишак, яких в тих сторонах знаходилось богато (II. Кор. 11:26.) Ся околиця була гориста і там крили ся розбишаки. Того часу було аж шіснайцять міст, що звали ся Антіохиэю. Будував їх Солевкус і називав їх іменем свого батька Антіоха. Ввійшовши в школу — Павло ввійшов перше до жидівської синагоги. Хоч був він апостолом для поган, то в эго роботі стрічаэмо дуже часто, що на новім місци звертав ся перше до жидів і говорив до них в їх синагогах, а відтак звертав ся до поган. Се робив він прямо тому, що лекше було навернути до Христа чоловіка, що знав вже закон Мойсея, чим такого, що знав щойно закон природи. В сій Антіохиї була лиш одна синагога і сходились до неї Жиди і погани, хоч можливо, що були се ті погани, які хилились радше до юдеїзму, Посідали — апостоли ввійшли і посідали як звичайні захожі люди, що бажають помолити ся разом з другими людьми. З закону і пророків — Се був звичай, що кождої суботи прочитувано в синагогах якийсь уступ з книги законів і уступ з книги пророків. Старшина шкільна — ті, що проводили богослуженэ в жидівскій школї. Говорячи — Шкільна старшина завважила захожих людий і бачила, що се якісь гідні і побожні мужі.

Павлова промова.

На запрошенэ шкільної старшини Павло встав, повів рукою, щоб звернути увагу слухачів і відозвав ся до них з повагою і пошаною називаючи їх "мужами Ізраїльскими". Він навів історію жидівского народа, та доводив і вкінци заявив, що Ісус Христос э обіцяним Мессиэю. Дальше пригадав проповідь Йоана Предтечи, послідного жидівского пророка, котрий виразно вказав Христа. Відтак згадав ненависть жидів, які невинно засудили Христа на смерть і убили, щоб сповнили ся всї писаня пророків. Господь однак двигнув Ісуса з мертвих, щоб не бачив затлїня. Спасенэ вже проголошене в імя Христа. Павло вкінци напоминав, щоби зібрані не відкидали спасенэ через Христа.

Висліди.

(в. 42) Як же виходили — Деякі рукописї не згадують поган і Жидів. Но однак, чи се були лиш Жиди, чи були там одні і другі, то всеж таки мова Павлова подобалась їм і они просили, щоби апостоли прийшли до них ще і другим разом, та щоб розказали їм дещо більше. Многі з Жидів і побожних — Се ті, котрі не лиш радо слухали слів Павла, але і полюбили науку Христа. Они ішли за Павлом і Варнавою і ті на поминали їх, щоби устояли в сїй новій благодати, яку сеї днини подав їм Господь. Они бажали почути від апостолів ще щось більше — они були ті, що жаждують правди. Коли такі люди не залишають шукати, то знаходять правду і вдоволенэ. Мало не ввесь город зібрав ся — вість, про проповідь Павла розбіглась по цілім місті. Всї зацікавились і другої суботи прийшов кождий, щоб й собі почути Павла. Тим Павло дістав добру нагоду для своэї праці. Жиди перечили речам Павла — Тодішна жидівська церква не дбала о правду, а лиш о нарід, з котрого жили церковні служителї. Колиж той нарід гурмою звернув ся до Павла, то жидівські сьвященики настрашились, сповнились завистию до Павла і сейчас станули в опозиції. Они стали агітувати, щобы нарід не приставав до нової віри. А в додатку апостоли проповідували спасенэ також і поганам, а Жиди сего не годні були стерпіти, бо они вірили, що спасенэ належить тілько до вибраного жидівского народа.

Павло і Варнава сказали сьміливо. Павло і Варнава були вже обзнакомлені і призвичаэні стрічати таку опозицію і тому вони зовсім не страхались, але скріплені душевно, они ще біль ревнійше проповідували і говорили правду таки самим Жидам. Перше промовити. Позаяк Жиди були вибраним народом, то треба було перше до них промовити так, як се Павло звичайно робив. Коли ж відкинули ви — се вказуэ, що Жиди в Антіохиї, засліплені фанатизмом і шовінізмом не приняли благовістя Павла і Варнави. Вважаэте себе за недостойних житя вічного. Хоч фанатик в своїм засліпленю думаэ, що лиш він маэ право до вічного житя, то тим самим він стаэ недостойним. Так відкинулись від житя вічного Жиди в Антіохиї. Царство Христа не від сего сьвіта. Оно продовжуэсь у вічність і коли хто не хоче бути участником в сім житю, не може мати надії і на вічність. То ось обертаэмось до поган — Апостоли Павло і Варнава уважали, що їх обовязок взглядом Жидів вже сповнений. І бачучи, що Жиди в Антіохиї приймають їх з тим самим опором і завистию, що й по других містах, тоді они зовсім спокійно звертають ся до поган, щоб тих покликати до житя вічного даного Христом. Так заповів нам Господь. Ісая 49:6. Я поставив тебе — Мессию. До краю землї. Христос приніс спасенэ цілому сьвіту. Погани зрадїли — вість Эвангелія приняли они радо. Прославляли — радо приняли і прославляли слово Господнэ. Скільки було їх призначено — се нагорода за апостольскі труди. Жиди стали недостойними вічного житя, та зате Господь покликав поган і сї приняли науку Христа. Розносило ся ж слово — апостоли проголосили спасенэ для поган. А ті, що увірували і приняли слова апостолів, несли сю благу вість дальше поміж своїх приятелів.

Побожних, та поважних жінок — Визначнїйші жінки поган в тих часах не дуже прихильно відносились до юдеїзму, все ще з привязаня до своїх поганьских традицій. Сих жінок підбурили Жиди проти Павла і Варнави. Тут станули Жиди вже до явної борби з християнством, уживаючи против апостолів всяких можливих способів. Тай вигнали їх — Жиди розуміэсь мали тоді силу і вплив і довели до того, що Павла і Варнаву прогнали з Антиохиї. Відкинувши їх, Жиди тим самим ділом відкинули спасенэ. Обтруснувши порох — Так, як сказав їм Христос, висилаючи їх на місию (Мат. 10:14.) Пійшли в Іконію — місто в Пизидиї, на схід від Антиохиї. Сповнились радощами — Апостоли не упадали духом. Они лиш зрозуміли краще те, що предсказав їм учитель (Мат. 5:10-12) і були раді, що Господь зволив їм терпіти невигоди ради Імени Христа. Не принято їх в однім місци, то они пішли в друге. Они не числились з вислідами, а радше памятали на свою задачу "ідіть і проповідуйте."

ДЕ Э

Дмитро Мула, маю листи для него. Нехай зголосить ся до:

Н. Шпачинський

32) Hilliard, via Mundare, Alta.

THE EDMONTON SADDLERS CO. LTD.

9928. Jasper Ave.

Edmonton, Alberta.

Ми виробляэмо самі всяку упряж і продаэмо низше голсейл ціни.

Зайдіть до нас і переконайтесь. Пишіть по наш катальог.

ОПОВІДАНЯ.

Граф Лев Толстой.

ДЕ ЛЮБОВ, ТАМ І БОГ.
(Продовжене)

Виткнув він шило, встав, поста вив самовар на стіл, заварив чай і постукав пальцем у шибку. Степан обернув ся і підійшов до вікна; Мартин покивав йому до себе пальцем і пішов відчинити двері.

— Зайдіть, погрійтесь, сказав він. Змерзли?

— Спасибі. Змерз, кости ломаэ, сказав Степан. Увійшов, обтрусив ся зі снігу, почав ноги витерати, щоб не нанести у хату, а сам задихав ся, аж хитаэть ся.

— Нехай, не клопочіть ся, я замету, сказав Мартин. Заходьте ближче, сідайте. Ось чайку випэм.

І Овдіэнко налив два стакани, подав один гостеви і сам сів пити.

Випив Степан свій чай, поставив стакан, поклав біля його недогризок сахару і подякував. А самому, видко ще хочеть ся.

— Випийте ще, сказав Овдіэнко і налив ще по стаканові собі і гостеви, а сам раз-у-раз на вулицю вікном поглядаэ.

— Ждете кого, може? спитав гість.

— Жду кого? І сказати не знаю, кого жду. Жду—не жду, а запало мені у серце слово одно. Мана така на мене найшла, чи що—сам не знаю. Бачите, пане-брате: читав я вчора Евангеліэ, про Христа, Господа нашого, як Він учив, як по землі ходив. Чували про це, певне?

— Чував, чував, озвав ся Степан. Та чоловік я темний, не письменний....

— Ну ось і читав я про те саме, як Він по землі ходив. Читаю я, знаэте, як Він до фарисея прийшов, а той і не приняв його як слід. Так ось читав я, пане-брате, вчора про це саме і подумав: як таки Христа Господа не приняти чесно! Коли б довело ся таке, примірно, мені або кому, думаю, то і не знав би куди посадить такого гостя. А він, той фарисей, не приняв, як годить ся. Ось подумав я таке, тай задрімав собі.. Задрімав, пане-брате, аж чую, щось мене кличе. Підвів ся я-голос якийсь шепче мені: жди, каже, завтра прийду. Та до двох раз. Ну ось, знаэте, запало мені це у голову тай хожу несамовитий: все жду Його, Господа.

Степан похитав головою і нічого не сказав на це, а допив свій чай і поставив стакан. Овдіэнко знов налив йому.

— Пийте на здоровлэ. Оце я пригадую коли Він, Христос, по землі ходив, то не цурав ся нікого, а більше з простим народом водив ся, все до простих, бідних ходив і учеників-апостолів набрав собі з нашого брата, з таких, як і ми, грішні; з робочих. Хто, каже, возвишаэть ся — унижен буде, а хто унижаэть ся — возвишин буде. Ви Мене, каже, Господом називаэте, а Я каже, вам ноги умию. Хто хоче, каже, бути перший, той нехай буде всім слуга. Бо, каже, блажені вбогі, смиренні, добрі, милостиві.

Забув про свій чай Степан. Був він чоловік старий і мяхкодухий: сидить, слухаэ, а по виду сльози біжать.

— Пийте ще, каже Овдіэнко.

Але Степан дуже гарненько подякував, відсунув стакан і встав.

— Спасибі вам, каже, Мартине, за хліб, за сіль і за добре слово; пригріли ви і тіло і душу мою.

— Заходьте ще, коли охота, радий буду, сказав Овдіэнко.

Степан вийшов, а Мартин допив чай, прибрав посуду і знов сів до вікна за роботу. Шиэ, а сам раз-у-раз поглядаэ у вікно. Христа чекаэ, все про Його науку та про Його діла думаэ.

Пройшло повз вікно два Москалі, один у казенних чоботях, другий у своїх. Пройшов потім у чистих, блискучих калошах хазяїн сусіднього дому; пройшов булочник з кошем. Всі вони пройшли не спиняючись. Потім пройшла якась жінка у вовняних панчохах та сільских черевиках. Проминула вона вікно і стала під стінкою. Виглянув на неї зпід вікна Овдіэнко, бачить: жінка чужа, одежина на ній плоха і дитина на руках. Стала під стінкою за вітром і кутаэ дитину, а кутати нічим: одежина літня і та драна. І чуэ крізь вікно Овдіэнко як кричить дитина, а мати цитькаэ, примовляэ, та ніяк не вспокоїть.

Встав Мартин, вийшов по східцях на двір тай гукаэ:

— Молодичко! агов, молодичко!

Почула жінка, повернулась.

— Ніяково тобі на холоді дитину кутать. Заходь у хату, у теплі краще закутаэш. Ось, сюди!

Здивувалась жінка: бачить дідок старий, у фартусі, окуляри на носі, кличе її до себе. Пішла за ним.

Зпустились вони по східцях, увійшли в хату, провів старий жінку до своэї постелі.

— Сюди, каже, сідай, молодичко, до грубки ближче, погріэш ся і погодуэш дитину.

— Молока у груді нема, бо сама голодна, сказала жінка, а все таки приклала дитину до груді.

Похитав головою Овдіэнко, пішов до стола, дістав хліба, миску, підтопив піч, насипав у миску борщу. Витягнув горщик з кашою, та не упріла вона ще. Поставив на стіл один борщ, нарізав хліба, простелив рушник.

— Сідай, каже, молодичко, попоїж, а я дитину побавлю. Були колись свої діти!... зітхнув він.

Вздихнувши до Бога молодиця, сіла до стола почала їсти, а Овдіэнко присів на ліжко до дитини. Цьмокав, цьмокав старий, та погано цьмокаэть ся: зубів нема. А мале кричить. І придумав Мартин пальцем його лякати: замахнеть ся на його пальцем прямо до ротика, тай назад; у ротик пальця не кладе, бо чорний палець, у смолі. І задивилась дитина на палець й затихла, а далі і сміятись почала. Зрадів, засьміяв ся і Овдіэнко. А жінка їсть та розказуэ про себе—хто вона і куди ходила.

— Я, каже, Московка; чоловіка вже 8 місяців, як забрали і загнали кудись далеко і чутки нема. Служила я за кухарку, обродилась, а з дитиною держати не хочуть. Так оце вже третий місяць тиняюсь без місця; проїла все, що мала, оде жину всю. Думала за мамку стати, так не беруть: худа, кажуть. Ходила оце до купчихи, там наша баба одна живе; там обіцяли на службу взяти. Я думала зараз, аж кажуть: на тому тижні... А живе далеко. На томилась я тяжко і його, маленьке, заморила. Спасибі хоч хазяйка з кватири не гонить, бо не було б де і переночувать.

Зітхнув Овдіэнко тай питаэ:

— А одежини теплої в тебе нема?

— Де вже в сьвіті одежина тепла, батьку мій! Вчора остатню хустку заставила за двайцять копійок.

Підійшла жінка до постелі і взяла дитину на руки, а Овдіэнко встав, пійшов у куток, пошукав там і виніс старенький жупанок.

— На, каже, — хоч і плохенький, а все ж пригодить ся обвинути дитину.

Глянула молодиця на жупанок, глянула на старого, взяла жупанок і заплакала. Відвернув ся і Овдіэнко, поліз під ліжко, витяг скриньку, пошукав там і знов сів проти молодиці.

І сказала вона:

— Спаси вас, Господи, діду сю. Наслав мене мабуть, Христос під ваше вікно. Застудила б я на смерть дитину. Вийшла я — тепло було, а тепер ось який холод взяв. І наставив же вас Бог, що ви у вікно виглянули та мене бідну, пожаліли.

Усьміхнув ся Мартин тай каже:

— Тай справді Бог наставив. У вікно я, молодичко, не дурно виглядаю.

Розказав Мартин і молодиці про свій сон і як він голос той чув, що обіцяв Господь сьогодня прийти до його.

— Все може бути, сказала жінка, встала, накинула жупанок, закутала ним дитину і почала кланятись і знов дякувати Овдіэнкові.

— Візьми, молодичко, сказав він, подаючи їй двайцять копійок, хустку викупи.

Взяла молодиця гроші, подякувавши Овдіэнкови і вийшла.

Доїв Овдіэнко борщі, прибрав посуду і знов сів за роботу.

Робить, шиэ, а про вікно не забуваэ: як тільки промайне тінь — зараз і виглядаэ, хто пройшов. Проходили і знайомі проходили і чужі, та не було нічого незвичайного.

І ось бачить Овдіэнко саме проти його вікна станула стара перекупка. Несе в руках кошик з яблоками, не багато лишилось їх — роспродала мабуть. А за плечима мішок з тріскамн: назбирала десь тай до дому несе. Намуляв їй, мабуть, плече той мішок; хоче вона перекласти його на друге. Поставила далі кошик з яблоками, скинула мішок тай стрясаэ у йому тріски. І поки вона стрясала той мішок, вихопив ся якийсь хлопчина у драному картузі, потяг з кошика яблоко і хотів чкурнуть, та стара повернулась і вхопила його за рукав.

Шелеснув ся хлопець, хотів вирватись, та стара вхопила його обіруч, збила картуз з голови і взяла за чуб. Кричить хлопець, лаэть ся баба.

Схопив ся Овдіэнко, не встиг і шило заткнути — кинув його на долівку, вискочив прожогом на двір, аж на східцях спіткнув ся і окуляри загубив. Вибіг він на вулицю, стара торгаэ хлопця за чуприну, лаэ на всі заставки, у поліцію вести хоче. Малий вириваэть ся, пручаэть ся: "Не брав я, кричить, за що бэш? пусти!"

Почав їх рознимати Овдіэнко, взяв хлопця за руку тай каже бабі:

— Пусти його, бабо; прости йому, для Бога!

— Я його так пущу, що він і ворогам своїм закаже! У поліцію, шельму, поведу!

Почав Мартин просити стару:

— Пусти його, каже, бабусю, він більше не буде. Пусти для Бога, для Христа!

(Конець буде.)

ЯК МОСКАЛІ ЗДОБУЛИ БРОДИ?

(Опис американського кореспондента.)

Кореспондент дневника "Чикаго Дейлі Нюс", п. Бессет Дігбі телэграфуэ з Петрограду, столиці Росії, під датою 3. с. м. ось що:

Битва, яку в російських військових кругах названо переходом через річку Слонівку, а яка скінчила ся занятэм російськими військами галицького пограничного міста Бродів, була довга, завзята і кровава. Протягом трох ночий і двох днів батереї з обох сторін сипали без мінути відпочинку огнем і оловом, а машинові кріси тарахкотіли без секунди перерви.

Піхота безнастанно кидала ся вперед то уступала взад; здобувала і тратила; виконувала протинаступи без огляду на втрати в людях; кождий раз поновно скріпляла ся, аж остаточно австрійське війско, переможене великою чисельною перевагою, ослаблене втратами, подало ся назад, по опорі, як признають самі російські власти, — найбільше лютім, який їм колинебудь доси приходило ся стрічати серед австрійського або німецького війска.

Воэнні діланя російської армії проти міста Бродів були продовженэм битви над Липою. Поміж австрійськими і російськими лініями тягнула ся невтральна полоса, широка на чверть милі, через яку текла маленька річка Слонівка. Серед темної ночи, коли небо покрило ся грубою опоною хмар, російські піонїри скоро побудували міст на човнах над берегом ріки, спустили їх на воду і получили поперечними дошками. Се стало ся зараз коло села Лешнева.

Вже коло 1-ої години в ночи кількасот вибраних салдатів тихесенько перейшло через сей міст на другий бік ріки; попретинали вони дроти і з голосним криком кинули ся на австрійські закопи. Серед австрійської залоги вибух переполох. Почала ся розпучлива боротьба чоловіка проти чоловіка серед чорної нічної темряви. Росіяни кинули в очи австрійським жовнірам осліпляюче сьвітло рефлэкторів. Там в сих закопах попало ся в російські руки 2.000 полонених.

Але ся боротьба розбудила залоги прочих австрійських закопів, де приготовили ся до більше рішучого опору. Тимчасом російські війска, які по тамтім боці почули гамір битви, яку звели їх товариші в занятих австрійських закопах, рушили вперед що сил стало, щоби прийти своїм з помочию. Вони кинули ся на укріплене Австрійцями село Лешнів і здобули його. Тимчасом австрійські батерії дізнали ся про положенэ понтонового моста і звернули на нього сконцентрований огонь. Се спонукало російську піхоту рушити приступом на ліси Кайдиків, де були уставлені австрійські батерії.

Та се була трудна і кровава задача. Всі корчі були долом поперетягані кільчастим дротом, який чіпав ся кождого корча, ховав ся в траві і тягнув ся в безконечність. На верхах дерев стояли австрійські машинові кріси. Обслуга тих машинових крісів була похована за сталевими щитами.

Російське війско змогло поступати ся тільки поволи, крок за кроком вперед, значучи свої сліди потоками крови та стосами ранених і трупів. Недалеко другої оборонної лінії салдати генерала Сахарова побачили, як проміж дерева ліса втікала австрійська батерія, острілювана російськими гарматами. Коні гнали що сили, а довкола них тріскав град гранатів. Піхота заступила дорогу уступаючій батерії і забрала її в полон. В руки Росіян попало ся також 20 коний і 12 скринь з амуніцією. Російський капітан Пон сейчас обернув здобуті гармати і став з них стріляти на уэту паючу австрійську піхоту.

За той час битва поширила ся в напрямі північно-східнім, здовж берегів Слонівки. Коло Корсова зібрано російських саперів і ті серед сильного гарматного огню стали направляти постріляний понтоновий міст. Тим мостом переправило ся більше російського війска і сї вдарили ззаду на австрійське війско, яке боронило лісів в Кайдикові.

Потім попало в російські руки сільце Онариспів. Російська артилэрія засипала його таким градом гранатів, що село зовсім сховало ся серед димів. Як оповідають очевидці, підчас того страшного бомбардованя здавало ся, що село перемінило ся в пекло.

Пожари довкола так ясно осьвітили околицю, що російські офіцири своїми дальновидами могли дуже докладно, неначе в день, бачити всі рухи австрійського війска. Але Росіяни мусїли виконати аж шість приступів, заки здобули то село. Три рази вже були російські війска в селї, та за кождим разом австрійські війска відпором викинули їх відтам. Доперва коли Росіяни вдарили на австрійські батерії, що боронили того села, могли до нього дістатись і воно остало ся вже в їх руках.

Протягом слідуючого дня битва розтягнула ся аж в околиці Клекотова і задержала ся аж в лісї Воляник, де австрійське війско мало сильні закопи. І остаточно російська піхота мусіла подати ся пів милї взад і тоді почала російська артилэрія бомбардувати ті закопи. Та три дальші російські приступи піхоти на Клекотів зістали зметені шрапнелями. В ночи однак на місци явили ся сьвіжі російські війска і здобули часть ліса Воляник і відтам виконали натиск на Клекотів. При помочи безнастанного бомбардованя остаточно російське війско здобуло то село.

Тоді австрійська боэва управа казала уступити ся тяжкій австрійській артилэрії аж над ріку Стир, де тепер ставить власне дальший опір російській армії, що заняла Броди.

Австрійська побіда в Карпатах.

Відень, (через Берлін і Лондон,) **10. серпня.** — Австрійська начальна команда видала вчера такий урядовий звіт:

Гори коло Яблониці, Ворохти і на захід від Тартарова зістали вчера здобуті приступом через наші війска і тепер находять ся в наших руках.

По обох боках Делятина вчера наші війска відбили кілька сильних російських приступів.

На воэннім поли на Буковині положенэ незмінене.

ВИ МОЖЕТЕ УМЕБЛЮВАТИ СВОЮ ХАТУ ДОБРЕ А ТАНО.

Коли Ви будете купувати все, що Вам потрібно в нас, де э найбільший вибір меблів, карпетів, кухнів і всіх иньших домашних річий.

ЦІНИ НАЙПРИСТУПНІЙШІ.

BLOWEY HENRY CO.

EDMONTON, ALBERTA.

БРИТ. СУБМАРИНИ В СВОЇЙ ПРИСТАНИ.

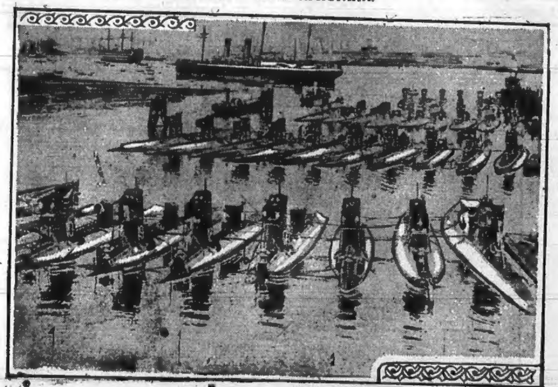

Головну ролю в бльокаді відграють субмарини. Британія маэ їх тепер два рази більше як перед війною.

ДІВЧИНА КОЗАКОМ.

Брала участь в боях на Буковині.

Урядовий російський комунікат начального вожда генерала Брусілова доніс одного разу таке:

"На полудне від Магалї на Буковині відзначив ся один з наших козацьких вістунів на патроли. Побив неприятельскі патролї і завдав їм значні страти. Провідником тої патролі був капраль Глущенко Чернявка.

В тім же бою був ранений два рази і аж пізно вечером того дня привезено його до наших ліній."

Комунікат більше не каже.

Близші відомости про хороброго капраля Глущенка Чернявку такі:

По перше се женщина — а не мущина, яка пристала до козаків добровільно як охотник. За пів року служби при козаках зроблено її капралем і дано їй провід над 20 козаками. Всї знають її як дуже відважну женщину, доброго вояка і першої кляси їздця верхом на кони.

Цілий її відділ складаэ ся з самих розбишаків і знаний э в армії під назвиском "орлів." Кажуть, що вони ще ніколи не цофнулись перед ворогом, і нема для них нічого страшного. Йдуть все вперед, хоч би і яке ризико.

Дівчина Глущенко-Чернявка вступила до козаків, щоб пімститись на ворогах за смерть її батька. Батько її Глущенко був майором в російській армії і впав в борбі вже рік тому. Саме по смерти батька дівчина зголосилась до військової служби в вересни минувшого року і від тепер була вже 6. разів відзначена і дістала похвали за геройські вчинки.

Московські вояки дуже її шанують і прямо обожають; а вороги Австрійці і Німці — котрим вона нераз вже наляла сала поза шкіру, крайно її ненавидять і дуже боять ся, бо навіть наложили ціну на її голову, як хто вбэ, або злапаэ живу.

Всеж таки мусить мати щастэ, коли аж тепер зістала ранена перший раз.

З пригод на Фронті.

У однім селї Німці зістрілили російський літак.

Летунови пощастилось з бідою осісти на землю. А тоді ви скочив з літака і вспів ще утїчи до своїх.

Але машина його застрягла по самій середині між російськими шанцями.

Лежала серед поля безпомічно, як підстрілений птах. А з обох сторін заздрісно поглядали на неї і думали:

— Чия вона буде?

Зачали то хитростю, то відвагою, то вкінци силою.

Темної ночи відважнїйші салдати підповзли до літака. Але і між Німцями найшли ся відважні, що також приколінкували до машини. Пометушились зі собою і відійшли з нічим. Машина стояла на тім самім місци.

Ходили Москалї днем і ночию, але і Німці пильно чували: не хотїли випускати з рук добичі.

Так йшло цілий тиждень. Одних і других брала нетерпеливість. Москалів та забавка вже коштувала 12 салдатів, котрі лягли коло тої машини.

Аж вкінци Москалї впали на помисл. Тихенько підкрались, привязали до літака довгий воловід (шнур) і вернули до шанців. Тепер треба було лише сильно потягнути і машина коло них.

Взялись салдати до кінця воловода і сіпнули враз — а літак анї рухнеть ся! Що за біда!

Придивились добре — а Німці собі непомітно привязали шнурок до літака тай тягнуть на свій бік.

Тягнуть Москалї — тягнуть Німці. Стало на тім, хто кого перетягне.

Цар хоче дати самоуправу Польщі.

Петроград. — Ґраф Вэльопольскі — член Державної Ради був на авдіэнції у царя по нараді з думськими делэгаціями.

По відбутю авдіэнції ґраф заявив, що цар небавом видасть указ, котрим забезпечить Польщі повну самоуправу на підставі маніфесту великого князя Миколи Миколаэвича, проголошеного на початку війни.

ДОБРЕ ТРАВЛЕНЭ.

Важним, коли не найважнїйшим чинником в витворюваню недуг э само-отроэнэ або нестравність, коли частини поживи, що остають в покармовім проводі, ферментують і розкладають ся; з сеіпричини при лїченю недуг кождий лікар звертаэ насамперед увагу на вичищенэ кишок. Ми припоручаэмо в сїй цїли **Трінера Американський Еліксір Гіркого Вина.** Сей лік даэ певну пільгу на випадок запору і його комплїкацій, на брак апетиту, многі роди болю голови, вітри, кольки і корчі, біль жолудка після їдженя ослабленэ і нервовість. На випадок недуг жолудка, печінки і внутренностий повинно ся вживати сего ліку. — Ціна $1.30.

JOS. TRINER. Manufacturer
1333 - 1339 Str. Ashland Ave
CHICAGO.

Попит на Лініment Трінера зростаэ а се доказ, що наші приятелі ним вдоволяють ся. Він знаменитий підчас ревматизму, невральгії, звихненя і опухненя. Ціна з почтовою пересилкою 70 центів.

Ціна з почтовою оплатою 70. цт.

Укр. Книгарня в Едмонтоні.

Маэ отсі нові книжки на продаж:

Страшні Тайни Монастирских Мурів подані монахинею Марию Монк 75. цт.
Хати Дятька Томи. Часть 1. і 2. по 25. цт.
Розбійник Кармелюк часть 1. 2. і 3. по 40. цт.
Історія малого Пилипка по 20 цт.
Девять братів і десята сестричка 15. цт.
Опришок 25. цт.
Шерльок Гольмес часть 13 і 14 по 15. цт.
Пророцтво сьв. Михальди по 25. цт.
Велика Европ. Війна 40. цт.
350 Загадок — — 15. цт.
Народні казки часть 1. 2. і 3. по 10. цт.
Лис Микита — — — 50. цт.
Житэ Ісуса Христа $1.25. цт.
Ренальдо Ренальдині 25. цт.
Сорокаті Штани — 25. цт.

UKRAINSKA KNYHARNIA
350. Kinistino, Ave.
Edmonton, Alberta.

ПАНОВИ ФАРМЕРИ!

Я купую безроги і худобу кождого тиждня.

Плачу добру ціну і за якість і вагу гварантую.

В МЕНЕ НЕМА ШАХРОВАНЯ НА ВАЗІ.

F. C. SMITH
Lamont. Alta.

МИ ВИРОБЛЯЭМО СТАРО КРАЭВІ КОВБАСИ.

Эсли хочете старокрайові ковбаси, вудженину або щонебудь з ґросерів пишіть на адресу: —

WASYL ZAPOROZAN
518. Kinistino, Ave.
Edmonton, Alberta.

Висилаэмо все потрібне на фарми і секциї і даэмо опуст на гуртові замовленя до шторів.

СУБМАРИНА ГОНИТЬ ЗА ВІТРИЛЬНИМ КОРАБЛЕМ.

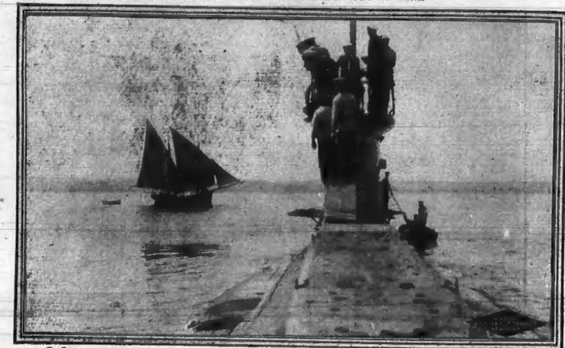

Субмарини тепер сповняють поліцейску службу в виловлюваню контрабанди,

ЯКА КАТОЛИЦЬКА ВІРА.

(Правдива подія.)

Оден католицький товстенький піп в Альберті, горячий приклонник Риму, ніяк не міг сего стерпіти, що його парафіяни висмикають ся йому з рук, починають воркотіти, що їх "слуга Божий" не конче жиэ по божому, як вчить так самий сего не робить, що людям каже не любити мамони, яку самий загарбуэ від людий руками і ногами. Се було вже забагато для товстенького "эгомосця" і він завзяв ся всїми силами привернути до себе всїх своїх бувших овечок, які його вже покинули і пішли самі без свого грубенького пастиря за Христом.

На одну неділю оголосив він відпуст в своїй церкві, розбив плякати по всїх фенсах свого відпусту і особисто кождого запрошав зайти на сей день до церкви, бо в відправі возьмуть всї довколичні попи і він виголосить торжественну проповідь, яка переконаэ всїх о правдивости одинокої соборної римскої церкви і осуне всякі сумніви, що папа не э заступником Христа на землї.

За вислуханэ сеї проповіди буде кождий вірний католик 300 днів меньше пражитись в смолї, в пеклї.

Дійсно на сей день зійшлось множество народа, вірних і не вірних католиків, одні, щоб утвердити в собі віру катол. а другі, щоб переконатись эще раз, чи они полишаючи католицку церкву і эї нахабних попів справді не помилились і по вислуханю сеї переконюючої проповіди їм не завернутись знова до сеї церкви, яку они через фарисейство, лайдацтво, деруньство і не моральність попів, покинули.

Почались величаві церемонїї, засьвічено сотки сьвічок, спалено кілька фунтів дорогого кадила, але сї послїдні дивились на се оком критики, як дурне нищенэ тяжко запрацьованого гроша парафіян. Они чекали на проповідь почути Живе Христове Слово, яке мало пройти їх до глубини, переконати їх о їх похибцї і завернути їх назад до рим. кат. церкви.

На решті по довгих кадженях, роздаванях і збиранях свічок, почалась довгоожидана проповідь. Всї заперли духа і чекали. Гладонький як баранець эгомосць кашльнувши наперед кілька рази, перехристились і почали свою 300 дневу відпостову кат. проповідь. Замість читаня Слова Божого і на Його тему казати проповідь, они витягли з під риз эще добре недостиглий лісковий оріх з альбертійских корчів і почали свою переконюючу проповідь.

По довгім вступі і поясненю ваги сеї проповіди для кождого захитаного католика і тих, що злий дух відтягнув від сеї одинокої, правдивої, римскої церкви, приступлено вкінци серед розгорячення до переконюючих фактів, які мали доказати правдивість кат. церкви.

Закотивши рукави піднесли эгомосць лісковий горіх эще в зеленій лушпині і показали всїм присутним. Тепер держачи його почали эгомосць доказувати, що сей горіх се сьвіт. Зелена лушпа на сїм горісї — се социялісти безбожники, не довірці, які намагають ся обняти цілий сьвіт. І серед найбільшого огірченя почали эгомосць відривати лошпу і кидати эї позад себе, як щось недоброго злого.

Тепер приступлено до твердої кістяної лушпини: Лушпина ся, яка вже обгорнула цілий сьвіт, се протестантизм, Кальвіни, Лютерани, відступники від рим. церкви, які не хочуть узнати папу за заступника Божого на землї і не повинують ся його розказам. Они не зважають на се, що сьв. Отець в Римі забороняэ читати Біблїю сьвітским людям, і самі читають Слово Боже щей і других до читаня намовляють. За се чикаэ їх страшна кара.

Тепер приходимо, говорили эгомость, до правдивої Христової церкви, якої головою э папа римский. Ся одинока церква, яка э всилї спасти чоловіка, бо эї головою э папа. Хоть обняли эї социялісти і протестанти то она одинока правдива, жива і солодка в Бога як отсе ядро. Приступіть мої вірні близше і сами переконайтесь о правдивости моїх слів.

Люди подались вперед, впяли очи в горіх, чекали побачити дійсну римску церкву, якої они вже від соток літ э вірними і бездушними рабами, без чутя, розбору і людскої гідности повинують ся эї, топтячи людскі і Божі права.

Серед бондючности і самопевности эгомосця, розлетілась тверда і здорова лушпа і на привелике здивованэ эгомосця і всїх людий, горіхове зерно було з одної сторони сточене хробами, а здругої сторони цілком зогнило.

Люди впали на дусї і махінально подались взад, эгомосць лише перехристились і сховались за престолом.

Всї вірні і невірні переконались на приміри о дійсній якости римскої церкви.

ПРОСИМО ВАС ВІДНОВИТИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ НА "КАНАДИЙЦЯ".

ЗА ДАРМО

висилаємо наш великий катальоґ.

ЩО ЛИШЕ ВИЙШОВ З ДРУКУ НАШ ВЕЛИКИЙ ІЛЮСТРОВАНИЙ КАТАЛЬОҐ НА 1916 — 1917 РІК. ВІН Э НЕЗВИЧАЙНО БОГАТИЙ ВСЯКІ РІЧИ, ЯКІ ВАМ КОНЕЧНО ТРЕБА І ЯКІ МИ ОГОЛОШУЭМО ДЛЯ ПОЗАМІСЦЕВИХ ЛЮДИЙ ПО СПЕЦИЯЛЬНИХ НИЗЬКИХ ЦІНАХ.

Наш Штор є найбільший в Алберті,

КОЛИ ВИ ДОСІ ЭЩЕ НЕ ОДЕРЖАЛИ НАШОГО ВЕЛИКОГО КАТАЛЬОҐА, ПОДАЙТЕ НАМ ЛИШЕ СВІЙ ДОКЛАДНИЙ АДРЕС А МИ САМІ ОПЛАТИМО ЗА ПЕРЕСИЛКУ І ВИСЛЕМО ВАМ НАШ КАТАЛЬОҐ, З КОТРОГО ВИ НЕ МАЛО СКОРИСТАЭТЕ.

ПИШІТЬ ТАК:

JAMES RAMSEY LTD.

EDMONTON, ——— ALBERTA.

Руське збіжеве бюро в Форт Вілліям, Онтарійо.

Увага для фармерів.

Кождий фармер повинен висилати своэ збіже впрост до **Форт Вілїям і Портартур.** Наколи один не в силї заладувати ґару, тоді двох чи трох разом повинні ладувати разом.

Відсилаючи збіже до найбільших елэвейторів на сьвітї, дістанете не лише ґоверимент вагу, дійсну вартість збіжа, але і найвисшу ціну. — По всякі інформацї в справах висилки збіжа, удавайтесь до руського бюра, бо заключена умова з ґоверимент елэвейторами і другими колїэвими і збіжевими компаніями **уповажняэ нас заступати всякі збіжеві інтереси руских фармерів.**

ПО БЛИЗШІ ІНФОРМАЦИЇ ПИШІТЬ ДО:

RUTHENIAN BUREAU
P. O. BOX 104. FORT WILLIAM, ONT.

Чи Ви любите читати СЛОВО БОЖЕ?
А чи маэте Ви СЛОВО БОЖЕ В СВОІЙ ХАТІ?

Післїть до "Канадийця" 25 цт. штемплями, а ми Вам сейчас вислемо.

НОВИНКИ.

Женщини кондукторами.

Небавом у Росії появлять ся на трамваях женщини-кондукторки, котрі заступлять місце тих, що відійшли на фронт.

Фармерка породила четверинята.

Одна фармерка з Окла., п-ні Ґорвей породила четверинята.
Три з них дівчинки один хлопчик.
Всі новонароджені важать 6—8 фунтів.
П-ні Горвей маэ тепер 15 діточок.

Смерть від нігтів.

Лондоні помер американський артист Дж. Куено з причини затроэня крови.
Він пішов на великий баль. Підчас танцю панночка нігтем задраснула артистови ніс. З сего наступило затроэнэ крови.
Відомо, що в нігтях э найбільше заразків.

Голод в Галичині.

Російська часопись "Русскоэ Слово" у 26-ім числі пише:
"Хто би заглянув навіть до неушкоджених міст Галичини, то його перейме страх на вид тої нужди, яка там пануэ. Міське населенэ більше ніж сільске терпить з причини дорожні і недостачі найнеобхіднійших средств поживи.
Одиноку поміч міщанам подаэ всеросійський союз міст. Коло нового року прислано до галицьких міст відпоручника від союза Д. Дорошенка; він зібрав страшні новинки: родина одного поважаного адвоката живе в одній кухні; міска інтелігенція уже давно забула, що таке служба: самі мусять мити і прати, бо нема звідки наняти кого. Діти ходять босі і розхрістані. По містах э комітети, але не мають ніяких засобів. О многих иных терпіннях цензура не дозволяэ писати.

Процес Поляків з Німцями.

Познанські часописи пишуть, що ґрупа німецких Поляків зачала процес з німецькими властями о зворот втрат, які вони понесли підчас облоги Каліша, де Поляки мали богато міських посілостий. Вже по відході Москалів Німці острілювали місто і нанесли шкоди на 2 міліони рублів.
Пошкодовані доказують, що армія завинила, бо без потреби острілювала місто. Німецькі офіцири зложили зізнанэ, що мешканці спричинили острілюванэ міста, бо вони в ночи напали на німецькі відділи і навіть ранили одного жовніра. З тої причини вина спадаэ на міську управу і мешканці можуть скаржити кождого члена ради о відшкодованэ.

Чемний злодій.

Віліяма Швагера з Джерзи Сити, Н. Дж., стрінула свого рода мила несподіванка. Він дістав спеціяльним післанцем поспішний лист, а коли його відчинив, найшов в нім картку з заставничого банку на свій діямантовий перстінь, який день передтим йому украджено. В тім листі находив ся також лист без ніякого підпису, в якім чемний злодій дякуэ властителеви за се, що при помочи краджeного від него перстеня він зміг полатати свої фінансові справи. А властитель перстеня тепер не стратив цілих 200 долярів, кілько його коштував сей перстень, тілько 25 дол. 75-цт. бо як раз тілько дав на сей перстінь злодійови властитель заставничого заведеня.

ALBERTA COLLEGE North

Школа для хлопців і дівчат
для молодих мущин і женьщин.

ОТВИРАЭ СЕГО РОКУ СПЕЦИЯЛЬНУ КЛЯСУ ДЛЯ МОЛОДЦІВ І ДІВЧАТ НЕ ВОЛОДІЮЧИХ АНГЛИСКОЮ МОВОЮ.

Дуже за низькою оплатою даєсь борт, помешкане, пранє і науку.

В торік в нашій Каледж було 66. молодців, що вчились анг. мови.
В нас можна брати курси науки публичної школи як і гай-скул.

Наука розпочинаєсь на 5-го вересня.

ПО БЛИЗШІ ІНФОРМАЦИИ ГОЛОСІТЬ СЯ ДО:

F. S. McCALL B. A.
Principal Alberta College-North.
10041. -- 101. Str.
EDMONTON, ALBERTA.

Літаком до бігуна.

Звісний дослідник підбігунових околиць др. Кук укладаэ плян подорожі до північного бігуна при помочи літака. Він заявив, що кількох капіталістів обіцяло грішми поперти його справу.
Подорож назначено на липень або серпень слідуючого року. Кораблем можна їхати на віддаль 700 миль від бігуна, а літаком можна переїхати той самий простір в кількох годинах. Мабуть далеко лекше дістати ся на бігун літаком, ніж яким иншим способом.

Боротьба пса з вужем.

Мешканці малого місточка Раксборі, Конн., були недавно сьвідками дивної боротьби. Малий песик Евгена Мілэра нараз скочив на недалеке поле і став голосно брехати. Та се бреханэ за хвилину стало більше боязливе і слабе. Властитель поспішив за голосом і побачив, що великий, чорний вуж обвив ся довкола карку пса. І пес певно бувби згинув, бо його властитель з обави, що вуж може бути їдовитий, бояв ся приступити. Але на щастэ зістав звабленний на місце другий пес, і сей кинув ся на поміч свому товаришеви. Відважно вхопив вужа зубами за карк і відкусив йому голову.

Ліжко Хіньчика.

Хінці будують своэ ліжко досить примітивно. Іменно будують з цегли підвисшенэ, щось вроді нашого старокрайового припічка з кубашком, але не висше понад 30 цалів. Середи на підморованя, то э ліжка, э порожна і тут власне Хіньчик перед спаньом розкладаэ огонь. На верха на цегли кладе малий матерац випханий дрібними трісками або пилиньом. Коли ліжко вже розігріте, підкидаэ дещо до огню, під ліжком і кладесь спати. За зимно злазить з ліжка, витягаэ тріски з матераца кидаэ в огонь під ліжком, а сам знова на ліжко.

— ЧИ ВИ Э ВЖЕ —
ПЕРЕДПЛАТНИКОМ
"КАНАДИЙЦЯ",

АЛБЕРТА КАЛЕДЖ — НОРД

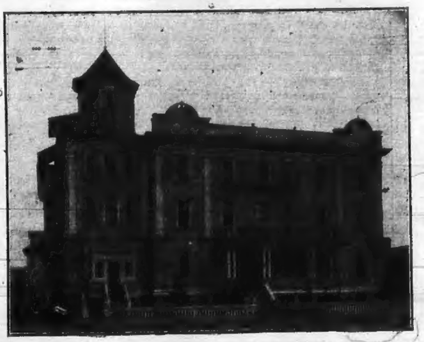

Школа і батьківска опіка для хлопців і дівчат.

Алберта Каледж на 101-ій ул. се одинока на укова институция в Алберті, де специяльний професор веде науку анг. мови для молодців і дівчат неволодіючих анг. мовою.
Минувшого року користало з науки в сій школі 66. учеників і учениць 15. народностий, між якими був значний процент Українців. Кождий молодець чи дівчина, що бажаэ научитись анг. мови повинна зголоситись до сеї школи.
Ся школа знаходить ся оден блок на полудне від Джеспер ул, на 101-шій улиці.

[redacted]

„Канадиєць“
Релігійно-моральний
ТИЖДНЕВНИК.
Передплата на рік лише $1.

Канадиєць
THE CANADIAN

„THE CANADIAN“
10336 -- 96 ST.
Edmonton, -- Alberta.
Advertising rates furnished on application.
All kinds of job printing done.

РІК V. Ч. 32. EDMONTON, 23. OF AUGUST. 1916. VOL. V. No. 32.

COLLECTION Newspapers & Periodicals

ПОРТУҐАЛІЯ ЙДЕ НА ПОМІЧ ДО ФРАНЦИЇ.

Німеччина переберає сама оборону Трієсту перед Італійцями.

В старім краю страшна дорожнеча.

Португалія посилаэ свої війска на поміч до Франції.

Лізбона, 19. серпня. — Португальский міністер війни оголосив, що в коротці португальскі війска відійдуть до Франції на поміч Британійцям.

Нім. субмарини затопили два малих кружляків.

Лондон, 20. серп. — Два наших малих кружляків Нотінгам і Фалмавт затопили нім. субмарини, коли они кружляли по Північнім Морю шукаючи за нім. фльотою, яка мала виїхати на море.

Французи відпихають Німців зпід Вердуна.

Париж, 20. серпня. — Наші хоробрі війска під Вердуном чим раз далї відпихають Німців взад і відбирають страчені передтим становиска.
Нині ми здобули від Німців ціле укріплене село Флэри і всі шалені нім. протинаступи ми кроваво відбили.

Страти Турків над Суезом.

Лондон, 20. серпня. — В послїднім наїзді на суеский канал Турки стратили половину з атакуючих жовнірів.
Ціла турецька сила виносила в сім наїзді 18.000 людий з того згинуло поверх 5.000 а 4.000 попалось в полон.
Крім сего забрано Туркам одну батерию зі 4.000 набоями, 2.300 райфлів з 1,000.000 набоями і 9 машинових крісів з 39 баксами амуниції, а також 500 верблюдів і 100 коний.

Нім. канонірів привязують до канон.

Лондон, 20. серпня. — При британскім наступі, лучалось дуже часто, що нім. каноніри полишали свої канони і при найменьшій нагоді піддавались. Щоб сему запобічи, нім. офіцири привязують тепер канонірів на ланцушки до канон і в той спосіб здержують дезерцию.
Тими днями британскі війска здобули кілька таких канон, до яких були привязані канонїри.

Німці будуть самі боронити Тріэст.

Париж, 20. серп. — Сюди доносять з Італії, що специяльно витреновані німецкі війска прибули до міста Тріэсту і перебрали від Австрійців його оборону. Місто Тріэст э одинокe і найважнійше австр. портове місто на Адрійскім морю, на яке йдуть Італійці. Німці не довіряють австр. війскам, що они взможуть його оборонити, тому переберають оборону на себе.

Британці поступили на 11 миль вперед на лівім фронті.

Лондон, 21. серп. — Наші брит. війска поступили вперед на 11 мил. фронті і здобули горбки коло Тіпваль, які домінують над долиною на північ від Позіэрів.
Присім наступі ми взяли 780 нім. жовнірів в полон і 16 офіцирів.

Італійці спішать на Тріэст.

Рим, 21. серпня. — Видане нині урядове донесенэ говорить між иншим:
"Вчера на високорівні Карсо перейшли наші війска через Вальоне і обсадили західні збіча гори Нодлоґем та Чри Ґрід. Нині рано заняли Опакіяселя. Ми взяли в полон 270 людий, здобули три полеві гармати і велику скількість матеріялів та амуниції. В околицях Ґориції ворог, діставши скріпленя, три маэ ся на горах на схід від міста."

15.393 австрійських жовнірів в італійскім полоні.

Рим, 22. серпня. — Урядове донесенэ подаэ вісти про дальші успіхи італійських війск над Ізонцом. На фронті Монфальконе по двох днях боротьби здобули горбок 121 і Дебелї. Дальше перейшли через Вальоне і посунули ся один кільометер на схід від Опакіяселя. 1.565 австрійських жовнірів з 55 офіцирами дістали ся в полон.
Взагалї від 6. серпня взяли італійські війска 15.393 австрійських бранців, між якими э 330 офіцирів.

Упадок інтернаціонального соціялізму.

Народні збори француських соціялїстів більшостию 1824 голосів проти 1075 ухвалили зірвати всякі взаэмини з німецькими соціялїстами.
Лїдер бельгійських соціялїстів Вандервілэ агітуэ в Анґлії за дальшою війною проти Німеччини.
Сучасна війна переконала невіруючих, що міжнародний соціялізм скінчив своэ житэ.

Зі старого краю.

Зі старого краю прийшов лист з такими новинками:
— Кільо мила коштуэ тепер 5. корон, кільо солонини 8. корон, черевики для жінок або для дівчат 30 корон, а підошвів не купиш за ніякі гроші. Цукру можна дістати лише пів фунта на тиждень. Сире полотно на сорочку коштуэ 120 корон локоть, тай ще не можна його дістати. Тут э богато гірше, ніж ви собі там в Канаді думаэте.

Досі в Канаді вступило до війска 360.000 людий з того 100.000 э вже на боэвій лінії в Франциї.

В Манїтобі злі вигляди на сегорічні жнива.

Вінніпеґ, 20. серп. — По докладних переглянених сегорічного збіжа прийшлось до заключеня, що сегорічний збір буде о половину гірший як вторічний. Крім шкоди, заподіяної морозом в сїй провінциї, немало пошкодив збіжу і снїтий, головно пшениції.

ЗЛОВЛЕНА НІМ. СУБМАРИНА В АНҐ. ПОРТІ.

Нім. мають такі субмарини, що можуть уживати їх до закладаня мін на мори. Всї брит. страти в воэнних кораблях суть в більшій части від сих мін.

Доляр не гроші, а за одного доляра буде йти "Канадиэць" до вашої хати що тиждня через цїлий рік.